

hebben met delegeren kunnen zelfs hun omgeving passief maken. Ze raken gefrustreerd als anderen afwachten totdat zij weer het initiatief nemen. Ook deze situaties hebben allemaal te maken met het bewust gebruik van deze functies. Het is aan de opvoeder om het gesprek met het kind aan te gaan en deze verhalen te gebruiken om de balans te herstellen.

De volgorde van de verhalen is toevallig en heeft te maken met de gebeurtenissen. Er zit geen rang- of volgorde in het aanleren van de functies. Ook hoeven bepaalde functies niet bewaard te worden voor het oudere kind. Het ontwikkelingsniveau van het kind is bepalend voor de diepgang van het gesprek.

Oh ja. Dit boek kun je ook gebruiken om gewoon een leuk verhaal voor te lezen. Soms is een gesprek niet nodig. Behandel dit boek luchtig en met humor.

ZWEMMEN

De zon schijnt door de blaadjes. Een lichtstraal komt op de grond en het groene mos licht op. Als je goed luistert hoor je overal vogels. Blaadjes ritselen als er een kleine egel overheen loopt. In de lucht zie je allerlei stofjes en kleine insecten. Het lijkt alsof je daar helemaal alleen bent. Toch is dat niet zo. Als je van de paden afgaat en wat verder het bos inloopt, kom je bij een grote vijver. Daar komt bijna niemand. Visjes zie je door het heldere water zwemmen en boven het oppervlak zweven muggen en vliegen. Een kikker springt van de kant en een reiger draait zijn kop in de hoop dat daar misschien een lekker hapje is te halen. Als je daarna nog verder gaat en de laaghangende takken opzij duwt, is daar een klein huisje.



De mensen die daar wonen zijn kleiner dan wij. Het is gebouwd met de materialen die je kunt vinden in het bos en ervoor ligt een goed bijgehouden tuintje. Als je je dan net zo klein maakt als de bewoners en de voordeur opendoet, zie je een keurige kleine kamer met een tafeltje,

twee stoeltjes en een stapelbed. Een lichtstraal schijnt naar binnen door een raampje en zorgt ervoor dat het er erg gezellig uitziet. Daar wonen Joep en Joris. Twee broertjes die al heel lang in het bos wonen. Joep heeft een rood mutsje en Joris heeft een blauw mutsje.

Toch zou je niet zeggen dat het broertjes zijn, want ze zijn totaal verschillend. Joep is echt een vrolijke jongen die van elke dag iets leuks wil maken en Joris is een mopperaar die het maar heel moeilijk vindt om in de ochtend zijn bed uit te komen. Zo komt het dus herhaaldelijk voor dat zij heel anders tegen de gebeurtenissen van de dag aankijken.

Luister maar...

Het is volop zomer. De dagen zijn warm en lang. De zon schijnt met al zijn kracht op de bomen. Gelukkig is er door de vele blaadjes wat schaduw, maar die houden de warmte maar een beetje tegen. Joris zit onder de boom op een klein stoeltje te puffen van de hitte. Het zweet loopt over zijn hoofd en hij heeft zelfs zijn blauwe mutsje afgezet en dat doet hij eigenlijk nooit! Joep heeft het ook warm en ook hij vindt het moeilijk om er een leuke dag van te maken. Meestal heeft hij wel een goed idee, maar nu is het overal te warm voor.

Dan bewegen er een paar blaadjes en horen ze voetstappen. Daar is Annabel. Zij woont een paar bomen verderop in de buurt aan een mooie vijver waar verder niemand komt. Zij is de buurvrouw van de broertjes en ze zal het nooit toegeven, maar zij vindt Joep best leuk. Joep op zijn beurt heeft dat niet door. Hij drinkt graag een kopje eikeltjeskoffie met haar.

'Wie gaat er mee naar de vijver?' vraagt Annabel.

'Ik ga al zweten als ik eraan denk,' zegt Joris.

Joep is het stilzitten al een tijdje zat en zegt: 'Ik ga wel mee. Misschien kunnen we dan ook nog iets leuks doen.'

'Laat je me nu alleen?' moppert Joris en hij kijkt erbij alsof hem het grootste onrecht wordt aangedaan.

'Kijk maar wat je doet,' zegt Joep maar ik ga met Annabel mee.' Zuchtend staat Joris op van zijn stoeltje en sjokt er toch maar achteraan. Ze gaan het trapje af en dan komt het drietal bij de vijver. Het is inderdaad wel wat koeler, maar voor Joep is dat toch niet genoeg.